

Abstract

The main purpose of this thesis is to analyze the polarization of civil society during the Second Karabakh war in Azerbaijan, with particular attention to which factors contributed to this polarization. The thesis investigates two main hypotheses: first, that civil society polarization is pernicious, and second, that attempts by state policies exacerbate the polarization of civil society. The thesis employs semi-structured interviews with civil society actors as qualitative data and close-ended survey questionnaires with random Azerbaijani citizens as quantitative data. The results show all factors were gathered under the umbrella of state policy. This policy caused fear and repression of anti-war supporters by silencing their voices. However, it will be presented in a broad manner in the following chapters. The thesis finds an important correlation between nationalism which is a part of state policy and war. Also, it confirms deep societal divisions between pro and anti-war nationalists made it more difficult for CSOs to come together behind shared objectives. Furthermore, limited resources made it even harder for them to function well. By applying polarization theory, the study adds to the body of knowledge on civil society and conflict. It also assists in acknowledging the weakness part of the civil society in Azerbaijan and the state could easily apply its policy on that side. This thesis concludes by highlighting the pernicious effects of polarization on civil society during the Second Karabakh War in Azerbaijan, which were made worse by control-oriented governmental measures, and recommendations for further research on this topic. For Azerbaijan and other conflict-affected areas to create a strong and inclusive civil society over the long run, these concerns must be resolved.

Keywords: civil society, nationalism, state policy, no war, iron fist, Karabakh, conflict, war, Azerbaijan.

Abstraktní

Hlavním cílem této práce je analyzovat polarizaci občanské společnosti během druhé karabašské války v Ázerbájdžánu se zvláštním zřetelem na to, které faktory přispěly k polarizaci občanské společnosti během války v Ázerbájdžánu. Práce zkoumá dvě hlavní hypotézy: za prvé, že polarizace občanské společnosti je zhoubná; a za druhé, že pokusy státní politiky prohlubují polarizaci občanské společnosti. Práce využívá jako kvalitativní data polostrukturované rozhovory s aktéry občanské společnosti a jako kvantitativní data uzavřené dotazníky s náhodnými občany Ázerbájdžánu. Výsledky ukazují, že všechny faktory byly shromážděny pod záštitou státní politiky. Tato politika způsobila strach a represii protiválečných příznivců tím, že umlčela jejich hlas. V následujících kapitolách však bude představen v širokém smyslu. Práce nachází důležitou korelaci mezi nacionalismem, který je součástí státní politiky, a válkou. Také to potvrzuje hluboké společenské rozdíly mezi pro a protiválečnými nacionalisty, které znesnadnily organizacím občanské společnosti spojit se za společnými cíli. Omezené zdroje jim navíc ještě ztížily jejich dobré fungování. Aplikací teorie polarizace studie rozšiřuje soubor znalostí o občanské společnosti a konfliktech. pomáhá také uznat slabou část občanské společnosti v Ázerbájdžánu a stát by na této straně mohl snadno uplatnit svou politiku. Tato práce končí poukázáním na zhoubné dopady polarizace na občanskou společnost během druhé karabašské války v Ázerbájdžánu, které byly ještě zhoršeny kontrolními vládními opatřeními a doporučeními pro další výzkum na toto téma. Aby Ázerbájdžán a další oblasti zasažené konfliktem dlouhodobě vytvořily silnou a inkluzivní občanskou společnost, musí být tyto obavy vyřešeny.

Klíčová slova: občanská společnost, nacionalismus, státní politika, žádná válka, železná pěst, Karabach, konflikt, válka, Ázerbájdžán.